

Дѣдо Вълѹ, като свѣрши приказката, за-
смѣ се и той, дръпна по силно отъ луличката и
изпусна нови кълба димъ.

Подъ снѣга.

(Разказъ)

I.

арселъ е швейцарско селянче. Той
ходи на училище въ близкия
градъ, защото въ селото имъ нѣ-
ма класове. Селото му е близу
до града, за това всѣка вечеръ
се връща у дома си да ношува.

Единъ зименъ день баща му станалъ рано
и отишелъ на дюегня си да работи. На отиване
той заръчалъ на жена си да каже на Марсела
да се върне у дома си веднага щомъ го пустнатъ
отъ послѣдния часъ, защото небето било покри-
то съ снѣжни облаци. Тѣ прѣдвѣщавали голѣмъ
снѣгъ и страшна буря.

Като приближило да съмне, майката пригот-
вила закуската и събудила Марсела да яде. Той се
омилъ, закусилъ и тръгналъ за въ града.

— Марселе, казала майка му като го из-
пращала, днесъ баща ти заръча да тръгнешъ за
село веднага щомъ те пустнатъ отъ училище, за-
щото врѣмето прѣдсказва голѣмъ студъ и снѣгъ.